

NAMING AND SHAMING

Este o acțiune ce presupune numirea publică a unor decidenți care au făcut ceva ilegal sau dăunător comunității. Această tactică are ca scop responsabilizarea factorilor de decizie prin personalizarea instituțiilor/autorităților publice. În acest fel, publicul știe exact cine (vorbim de domnul-doamna X, nu de o responsabilitate colectivă) poate și trebuie să ia o decizie în vederea rezolvării problemei cu care comunitatea/grupul/organizația se confruntă.

Fie că vorbim despre o decizie nepotrivită, fie că vorbim despre refuzul de a lua o decizie, prin naming and shaming se arată clar care este legătura dintre un fapt și o persoană publică.

Decidenții nu se mai pot ascunde în spatele funcțiilor sau în spatele anonimatului și trebuie astfel să dea socoteală comunității, alegătorilor.

PAȘI

1. Identifică instituția și persoanele responsabile de soluționarea problemei (Primăria – Primarul X, Administrația Domeniului Public – Directorul X, Consiliul Local - Consilierii Locali, Ministerul Justiției – Ministrul X etc.).
2. Adună informații: nume, funcție, partid, fotografii, pagina de Facebook, site, Twitter, blog și alte canale de comunicare ale persoanei respective.
3. Spune clar pentru ce este tras la răspundere decidentul – este foarte important să folosești numele:

Domnul Ion Ionescu, Primarul orașului YYY din partea partidului VVV, aprobă tăierea a 500 de copaci sănătoși din centrul orașului, încălcând astfel prevederile de mediu în vigoare și nevoile cetățenilor.

Ion Popescu, Directorul Autorității de Management din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, refuză clarificarea situației prefinanțării pentru proiectele de economie socială. Această situație duce la blocarea a peste 200 milioane de euro din fondurile europene.

4. Folosește imagini cu persoana respectivă.
5. Transmite informația pe toate canalele disponibile: comunicate de presă, canale de socializare, afișe, fluturași etc.